

Tíðargreinin verður skrivað av skiftandi fólki, sum ikki dagliga eru knýtt at blaðnum. Evnini eru ymisk, men viðgera øll okkurt evni, sum er viðkomandi fyri tíðina júst nú.

Helgi Abrahamsen

Fyrrverandi løgtingsmaður

sum giftur er heldur ikki tann sami, men tað sum annars hendir er júst tað sama.

Seinnu árin er blivið vanligt, at fólk vilja giftast úti í náttúruni. Um ein prestur tekur sær av eini slíkari vígslu, er talan tá um kirkjuliga vígslu ella borgarliga vígslu? Annaðhvørt eru fólk gift ella eru tey ógift. Um vígslan var í eini kirkju, hjá einum sýslumanni ella fyri tann skyld uppi á Slættaratindi, broytir ikki hjúnalagið. Tað kann heldur ikki vera nakar

ivi um, at um borgarlig vígsla av samkyndum verður loyvd í Føroyum, so gongur sera stutt tíð, til kirkjulig vígsla eisini verður loyvd. Soleiðis hevur gongdin verið í okkara grannalondum, og hví skuldi tað verið øðrvísi í Føroyum? Har er jú eingin munur.

Fáa allan pakkan

Tað er ikki uttan grund, at tey sum tala fyri rættindunum hjá samkyndum at giftast, leggja so stóra orku í at siga, at tað skal bara vera borgarlig

vígsla. Tey vita jú, at talan er um sama slag av hjúnabandi og at lopið frá borgarligari vígslu til kirkjuliga vígslu er bara ein spurningur um tíð. Tey vita eisini, at tað er lættari – í fyrsta umfari – at fáa undirtøku fyri borgarligari vígslu. Fólk halda jú, at um henda broytingin verður framd í hjúnabandslógini, so verður friður um tað málið, men her fara tey skeiv. Málið endar ikki her.

Rætturin at ættleiða børn kemur sama dag, sum borgarlig vígsla verður

loyvd, og næsta stigið verður vígsla í kirkjum og samkomum. Tað reisir beinan vegin spurningin, hvat skal henda við teimum prestunum sum nokta at gifta tvey av sama kyni. Síðani verða tað spurningarnir um kunstigan gitna, og hvat børnini skulu læra í skúlunum um kynslívið, ið verða settir á skrá. Juridiskt kynsskifti og annað líknandi verður eisini við í pakkanum. Soleiðis hevur gongdin verið í okkara grannalondum, og um nakað talar fyri, at gongd-

in verður øðrvísi í Føroyum, so áttu forsprákararnir í hvussu so er at givið okkum eina góða grundgeving fyri, hví so skuldi verið.

Uttan iva finnast nógvar grundgevingar bæði fyri og ímóti borgarligari vígslu av samkyndum, men vit mugu ikki billa okkum inn, at tað ber til at fáa bara ein part av køkuni. Her verður talan um alt ella einki, og tað er tað, vit skulu taka støðu til.